

Makšķernieka stāsts LASĪTTAKA

Please scroll down for English

Vēstuli Lasīttakai raksta ihtiologs, vides pētnieks,
viņš arī gids - Māris Olte.

Tu tikai nesabīsties... Tie, kuri vēlas dzīvību atkarot nāvei, ir Makšķernieki. Pasēdi, paklausies putnos vai Lasīttakas tūristu klaigās, un laimīte piezogas nemanāmi. Dzīvot ilgāk un laimīgāk. Mūsu lielais brīdis jau ir tad, kad notiek ārpuscivilizācijas kontakts! Stipra un pašpārliecināta mute pakampj, tad jau āķis un cilvēka vadīta aukla neļauj aizmirst, notapt brīvam un nogult, lai saprastu, kā tālāk.

Es gaidu, kad piegrābs. Pie dvēseles piegrābs man zivs un ļaus man tikt tuvāk Gaujas klēpim, kas ne tādus vien brīnumus glabā! Es varbūt izskatos vientuļš un īdzīgs, tur - pretējā krastā - stāvot, bet patiesībā ar savu laimi runājos un gaidu, gaidu, gaidu.

Šajā vietā Gauja ir tik šaura un dziļa kā reti kur vēl. Pretējais krasts ir ar plašu smilšu sēri, tāpēc straume šinī pusē ir blīva, dziļa un spēcīga.

Stiprajām zivīm patīk stipras straumes. Ar vēdera spurām kā kabatām tās ieāķējas gultnes akmeņu atstraumēs un ar niecīgām astes kustībām vien plivinās stipro zemūdens pūsmu blāžos, turoties viegli kā putni debesīs.

Stiprākā Gaujas zivs ir lasis. Tam ir arī attāls radnieks ar līdzīgu niķi - uzbaroties jūrā, bet nārstot upes straumēs - taimiņš. Citviet to sauc par strauta foreles migrējošo formu vai jūras foreli. Senāk sauca par NORUMU. Šis vārds man tīk vislabāk. Noruna ar norumu... Vēl viena lašveidīgā zivs te ir "straumju lēdija" - trauslā alata. Tā ir aša, brīva un nepastāvīga kā iedvesma.

Vēl šī straume var slēpt migrējošo vimbu, brekšu vai raudu barus. Sajūtot Gaujas ūdeni, pat parastajām miermīlīgajām zivīm ļoti patīk pamest klusos ūdeņus un iespiesties straumju un atstraumju virpuļos, lai atkal izbaudītu ceļā došanās prieku un ceļošanas vēju sejā.

Izraušanās uz vieglumu un brīvu elpu zivīm ir gluži tāpat kā Tev, Takas gājēj.

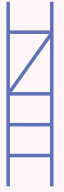

Šinī vietā Makšķernieku taka parasti tek pa pretējo krastu. Šinī malā Gaujas pieķertie koki liedz labi izlasīt straumi, ne reizes neaizķeroties.

Mēs makšķerējam tāpēc, ka upes straumes spēks sniedz iedvesmu, prieku. Skaistuma izjūtu sirdī raisa. Vien neprasi mums to, kad satiekamies. Mēs to meklējam, paši neapzinoties.

Nu, un kad vēlēsī veiksmi, mēs teiksim - pie velna!

Ar sveicieniem
Māris Olte

Angler's story. LASĪTTAKA

The letter to “Lasīttaka” is written by ichthyologist, environmental researcher and guide Māris Olte.

Just don't get scared. Those who want to wrest their lives from the death are Anglers. Sit down, listen to the birds or shouts of “Lasīttaka” tourists and tiny happiness will steal up on you unseen. To live longer and happier. Our grand moment is the occurrence of this out-of-civilization contact! A strong and confident mouth snatches, and then the hook and the man-guided fishing line do not permit to forget, to break free and lie down to understand... what next.

I'm waiting for fish to bite. A fish will grab at my soul and let me closer to the lap of the Gauja River, which conceals miracles unseen!

I may look lonely and surly standing there - on the opposite bank, but in fact I converse with my happiness and wait, wait, wait.

Here, the Gauja is narrow and deep as in very few other places. The opposite bank has a wide band of sand, so the current on this side is impenetrable, deep and strong.

Strong fish like strong currents. With their abdominal fins like pockets, they hook into the stony river-bed and with the slightest tail movements flutter within the blocks of strong underwater gusts, lightly, like birds in the sky.

The strongest fish in the Gauja is salmon. It also has a distant relative with a similar trick - gaining flesh in the sea, whereas spawning in a river stream - a sea trout. Elsewhere it is called the migratory form of brook trout or sea trout. Back in the day called NORUMA. I like this word the best. Toying with words... noruna ar Norumu - a deal with Noruma. Another salmonid fish here is the “current lady” - the fragile grayling. It is brisk, free and fickle like inspiration.

This stream can also hide flocks of migrating vimba bream, common bream or roach. Feeling the water of the Gauja, even ordinary peaceful fish sometimes like to leave the still waters. They penetrate the whirlpools of currents and reverse streams driven back by obstacles, once more immersed in the joy of traveling. Feeling the winds of travel.

Breaking out toward the ease and free breath for fish is just like for you, wanderer of the Lasittaka.

At this location, the Anglers' Trail usually flows along the opposite bank. The trees caught on this side by the Gauja prevent reading the stream well without a single hitch.

We angle because the power of the river provides inspiration, joy. It evokes a feeling of beauty in the heart. Just don't ask us when we meet. We seek it without realizing it.

Well, and when you wish good luck, we will say - To the Devil!

With greetings
Māris Olte

-